

Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 11. december 2012

Forslag

til

Lov om ændring af lov om renter ved forsinket betaling m.v., lov om erstatningsansvar og lov om forsikringsaftaler¹⁾

(Gennemførelse af direktiv om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner og ændring af rentesatsen i visse formueretlige love)

§ 1

I lov om renter ved forsinket betaling m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 743 af 4. september 2002, som ændret ved § 3 i lov nr. 554 af 24. juni 2005 og § 14 i lov nr. 523 af 6. juni 2007, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»**Lov om renter og andre forhold ved forsinket betaling (renteloven)**«.

2. *Fodnoten* til lovens *titel* affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner, EU-Tidende 2011, nr. L 48, side 1.«

3. § 1, stk. 3 og 4, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse, hvis andet er bestemt ved eller i henhold til lov, eller hvis andet er aftalt, jf. dog §§ 7, 9 a og 9 b. Loven finder endvidere ikke anvendelse, hvis andet følger af handelsbrug eller anden sædvane, jf. dog §§ 9 a og 9 b. Er der tale om en fordring i henhold til en aftale som nævnt i § 7, stk. 1, gælder 2. pkt. ikke.

Stk. 4. Angår kravet vederlag i henhold til aftale om levering af varer eller tjenesteydelser, der er indgået mellem erhvervsdrivende som led i deres erhverv eller mellem en erhvervsdrivende som led i dennes erhverv og en offentlig myndighed, kan fordringshavers ret til at kræve rente efter forfaldsdagen, jf. §§ 3-4, ikke udelukkes ved aftale, handels-

brug eller anden sædvane. Endvidere kan fordringshavers ret til at kræve rente efter § 5 ikke udelukkes ved handelsbrug eller anden sædvane.

Stk. 5. Angår kravet vederlag i henhold til en aftale omfattet af stk. 4, og er skyldner en offentlig myndighed, kan betalingsfristen i § 3 b og renten i § 5, stk. 1, ikke ved aftale fraviges til skade for fordringshaver.«

4. § 2 affattes således:

»§ 2. Der skal ikke betales rente for det tidsrum, der ligger forud for forfaldsdagen.«

5. I § 3, stk. 5, og § 5, stk. 3, ændres »§ 1, stk. 4, 3. pkt.« til: »§ 1, stk. 4.«

6. Efter § 3 indsættes:

»§ 3 a. Angår kravet vederlag i henhold til en aftale omfattet af § 1, stk. 4, som er indgået mellem erhvervsdrivende, kan den aftalte betalingsfrist ikke være mere end 30 dage regnet fra det tidspunkt, da fordringshaver har afsendt eller fremsat anmodning om betaling. Dette gælder dog ikke, hvis fordringshaver udtrykkeligt har godkendt en længere betalingsfrist og betalingsfristen ikke er urimelig over for fordringshaver.

§ 3 b. Angår kravet vederlag i henhold til en aftale omfattet af § 1, stk. 4, og er skyldner en offentlig myndighed, kan den aftalte betalingsfrist ikke være mere end 30 dage regnet fra det tidspunkt, da fordringshaver har afsendt eller fremsat anmodning om betaling.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner, EU-Tidende 2011, nr. L 48, side 1.

Stk. 2. Justitsministeren kan efter forhandling med erhvervs- og vækstministeren fastsætte regler om, at betalingsfristen i stk. 1 kan være op til 60 dage for offentlige myndigheder, der udfører økonomiske aktiviteter af industriel og kommerciel karakter ved at udbyde varer eller tjenesteydelser på markedet, når myndigheden som offentlig virksomhed er omfattet af definitionen i artikel 2, litra b, i direktiv 2006/111/EF om gennemsommeligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder og om den finansielle gennemsommelighed i bestemte virksomheder.

§ 3 c. § 3 a og § 3 b, stk. 1, gælder ikke, hvis der er indgået aftale om ratevis betaling og den enkelte rates forfaldstid er fastsat i en betalingsplan, som er udtrykkeligt godkendt af fordringshaver.

Stk. 2. Hvis der er indgået aftale om ratevis betaling i henhold til en betalingsplan som nævnt i stk. 1, er hver rate eller afdrag omfattet af betalingsfristen i § 3 a eller § 3 b, stk. 1.

§ 3 d. Angår kravet vederlag i henhold til en aftale omfattet af § 1, stk. 4, og er der fastsat en godkendelses- eller kontrolprocedure, hvorved varens eller tjenesteydelsens overensstemmelse med aftalen skal konstateres, må varigheden af denne procedure ikke overskride 30 dage efter varens eller tjenesteydelsens modtagelse. Dette gælder dog ikke, hvis fordringshaver udtrykkeligt har godkendt en længere godkendelses- eller kontrolprocedure og en sådan procedure ikke er urimelig over for fordringshaver.«

7. I § 5, *stk. 1* og 2, ændres »7« til: »8«.

8. I § 9 a indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Angår kravet vederlag i henhold til en aftale omfattet af § 1, stk. 4, kan fordringshaver kræve, at skyldneren betaler fordringshaver et fast kompensationsbeløb til dækning af inddrivelsesomkostninger i tilfælde af forsinket betaling. Kompensationsbeløbet påvirker ikke fordringshavers eventuelle betalingskrav efter stk. 1. Fordringshavers ret til at kræve kompensation efter 1. pkt. kan ikke udelukkes ved aftale eller ved handelsbrug eller anden sædvane.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

9. I § 9 a, *stk. 3*, der bliver stk. 4, indsættes som 2. *pkt.*:

»Endvidere fastsætter justitsministeren regler om størrelsen af kompensationsbeløbet i stk. 3, 1. pkt.«

§ 2

I lov om erstatningsansvar, jf. lovbekendtgørelse nr. 885 af 20. september 2005, som ændret ved § 6 i lov nr. 1545 af 20. december 2006, § 8 i lov nr. 523 af 6. juni 2007 og § 1 i lov nr. 610 af 14. juni 2011, foretages følgende ændring:

1. § 16, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Beløbet forrentes fra det tidspunkt, hvor det kan kræves betalt efter stk. 1, med en årlig rente svarende til renten i henhold til rentelovens § 5.«

§ 3

I lov om forsikringsaftaler, jf. lovbekendtgørelse nr. 999 af 5. oktober 2006, som ændret ved § 5 i lov nr. 539 af 8. juni 2006, § 1 i lov nr. 516 af 6. juni 2007, § 2 i lov nr. 523 af 6. juni 2007 og § 8 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, foretages følgende ændring:

1. § 24, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Beløbet forrentes fra det tidspunkt, hvor det kan kræves betalt efter stk. 1, med en årlig rente svarende til renten i henhold til rentelovens § 5.«

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. marts 2013.

Stk. 2. Loven gælder for rente af pengekrav, som forfalder den 1. marts 2013 eller senere.

Stk. 3. Lovens § 1, nr. 8 og 9, gælder for inddrivelsesomkostninger, hvor det pågældende betalingskrav opstår efter lovens ikrafttræden.

§ 5

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Loven kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Folketinget, den 11. december 2012

MOGENS LYKKETOFT

/ Karen J. Klint